

**Πρόδρομοι Μηχανισμοί και Δεξιότητες Πρώτου
Επιπέδου Θεωρίας του Νου σε Παιδιά με Διάχυτες
Αναπτυξιακές Διαταραχές**

Έργο: Τι Βλέπω – Τι Βλέπεις (Masangkay, 1974)

Ο Θεραπευτής λέει...

Κοίτα, αυτή κάρτα έχει κάτι που βλέπεις εσύ και κάτι άλλο που βλέπω εγώ.

Ερώτηση πραγματικότητας: Βλέπεις κάτι στην κάρτα;

1^η ερώτηση αντίληψης: Ξέρεις τι βλέπω εγώ;

1^η ερώτηση αιτιολόγησης: Γιατί;

2^η ερώτηση αντίληψης: Βλέπω αυτό που βλέπεις εσύ;

2^η ερώτηση αιτιολόγησης: Γιατί;

Έπειτα ο Θ γυρίζει την κάρτα και δείχνει στο παιδί ό,τι έβλεπε αυτός.

Ερώτηση πραγματικότητας: Βλέπεις κάτι στην κάρτα;

1^η ερώτηση αντίληψης: Ξέρεις τι βλέπω εγώ τώρα;

1^η ερώτηση αιτιολόγησης: Γιατί;

2^η ερώτηση αντίληψης: Βλέπω αυτό που βλέπεις εσύ τώρα;

2^η ερώτηση αιτιολόγησης: Γιατί;

3^η ερώτηση αντίληψης: Ξέρεις τι έβλεπα εγώ πριν;

3^η ερώτηση αιτιολόγησης: Γιατί;

Έργο: Τι Ακούω – Τι Ακούς (Masangkay, 1974)

Ο θεραπευτής λέει ένα μυστικό στο παιδί:

Σήμερα δεν έφαγα το φαγητό μου, αλλά μην το πεις!

Στη συνέχεια ο θεραπευτής ρωτάει:

Ερώτηση πραγματικότητας: Ξέρεις το μυστικό που σου είπα;

1^η ερώτηση αντίληψης: Ξέρει ο άλλος Θ το μυστικό που σου είπα;

1^η ερώτηση αιτιολόγησης: Γιατί;

2^η ερώτηση αντίληψης: Ξέρω εγώ το μυστικό που σου είπα;

2^η ερώτηση αιτιολόγησης: Γιατί;

Μετά ο Θ λέει στο παιδί, π.χ. «Σήμερα είναι»

1^η ερώτηση αντίληψης: Ξέρει ο άλλος Θ αυτό που σου είπα;

1^η ερώτηση αιτιολόγησης: Γιατί;

2^η ερώτηση αντίληψης: Εσύ ξέρεις ότι...;

2^η ερώτηση αιτιολόγησης: Γιατί;

Έργο: Ίσια – Ανάποδα (Masangkay, 1974)

Ο Θ λέει...

Κοίτα, ένα

Ερώτηση πραγματικότητας: Πώς βλέπεις το, ίσια ή ανάποδα;

Ερώτηση αντίληψης: Ο Θ ρωτά: «Εγώ πώς βλέπω το αντικείμενο, ίσια ή ανάποδα;»

Έπειτα η κάρτα αντιστρέφεται και ο Θ έχει μπροστά του τη σωστή πλευρά του αντικειμένου, ενώ το παιδί την ανάποδη και επαναλαμβάνονται οι ίδιες ερωτήσεις

Ερώτηση πραγματικότητας: Πώς βλέπεις το αντικείμενο, ίσια ή ανάποδα;

Ερώτηση αντίληψης: Ο Θ ρωτά: «Εγώ πώς βλέπω το αντικείμενο, ίσια ή ανάποδα;»

Έργο: Το Αντικείμενο που Εξαπατά (Flavell et al., 1986)

Ο Θ δείχνει από μακριά το ομοίωμα ενός αντικειμένου

1^η ερώτηση αντίληψης: Τι φαίνεται ότι είναι;

2^η ερώτηση αντίληψης: Τι είναι στην πραγματικότητα;

Έργο: Το Κουτί που Εξαπατά «Smarties Task» (Perner et al., 1987)

Ο Θ λέει...

Κοίτα, έχω ένα κουτί

Ερώτηση: Τι νομίζεις ότι υπάρχει μέσα στο κουτί;

Αφού το παιδί απαντήσει, τότε ο Θεραπευτής ανοίγει το κουτί και λέει:

Ουπς, δεν έχει αλλά !

Μετά ο Θεραπευτής κλείνει το κουτί και ρωτά το παιδί:

Ερώτηση πραγματικότητας: Τι περιείχε το κουτί;

Ερώτηση μνήμης: Τι νόμιζες στην αρχή ότι περιείχε το κουτί;

Ερώτηση εσφαλμένης πεποίθησης: Όταν δείξω αυτό το κουτί στη μαμά σου, όπως το έδειξα σε σένα, και τη ρωτήσω τι νομίζει ότι υπάρχει μέσα στο κουτί, τι θα μου απαντήσει;

Έργο: Η Απροσδόκητη Μετατόπιση «Sally-Anne Test»
(Baron-Cohen et al., 1985)

Ο Θ λέει...

Κοίτα, αυτή εδώ είναι η Μαρία και αυτή εδώ είναι η Άννα. Η Μαρία έχει ένα καλάθι και η Άννα ένα κουτί. Η Μαρία βάζει το φασόλι της στο καλάθι και βγαίνει έξω. Ενώ αυτή βρίσκεται έξω, η Άννα μετακινεί το φασόλι από το καλάθι στο δικό της κουτί και τότε βγαίνει έξω. Έπειτα η Μαρία επιστρέφει.

Ο Θ ρωτάει....

Ερώτηση εσφαλμένης πεποίθησης: Πού θα κοιτάξει η Μαρία για το φασόλι της;